

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 15Csp/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6622200267
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Ragačová Černíková
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2022:6622200267.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou Mgr. Lenkou Ragačovou Černíkovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, proti žalovanému: M. M., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXX, XXX XX V., zast.: JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom Ul. Janka Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 441,39 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 10,00 Eur s príslušným úrokom z omeškania sa **z a s t a v u j e**.

II. Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

III. Žalovanej sa **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorej výške súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku osobitným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 441,39 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 441,39 Eur od 28.06.2019 do zaplatenia.

2. Pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31 320 155) v podanej žalobe oznámil súdu, že je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO:35 923 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s. - uvedené vo výpise z OR OS Bratislava I, Oddiel: Sa, Vložka číslo 341/B.

2.1. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili dňa 27.11.2015 zmluvu o pôžičke č. 7159040 / 6610505597 (evidenčné číslo zmluvy/ príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej pôžičku vo výške 800 Eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 22,97 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1.378,2 Eur. Do podania žaloby uhradila z vyššie uvedenej zmluvy sumu 873,95 Eur.

2.2. Podľa ust. §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

2.3. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, pôvodný žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom z dňa 26.04.2019 - Predžalobná upomienka, vyzval

žalovanú k úhrade dlžných splátok, na čo jej poskytol dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne upozornil žalovanú, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila. Pôvodný žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.06.2019 úver zosplatiť, o čom bola žalovaná informovaná listom z dňa 22.06.2019 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa Žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne Žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods.9 Občianskeho zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplateniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel právny predchodca žalobcu počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukazujeme na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.: 17Co/447/2016. Do podania žaloby žalovaná dlžné splátky neuhradila. Právo právny predchodca žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 12.2 zmluvných podmienok.

2.4. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 441,39 Eur. Právny predchodca žalobcu s týmto zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní.

2.5. V zmysle čl. 15.2 sa zásielka považuje za doručенú piatym dňom od podania na poštovú prepravu. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 53,64 Eur, si právny predchodca žalobcu v tomto konaní neuplatnil.

2.6. Ku dňu podania žalobného návrhu mala žalovaná uhradiť sumu 1.315,34 Eur /označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatení. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaná uhradila sumu 873,95 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Uvedené náklady žalobca eviduje v Prehľade splátok a úhrad (v stĺpci „MP3“) vo výške 0 Eur.

Istina + Náklady - Úhrady = Dlžná suma

1315,34 Eur + 0 Eur - 873,95 Eur = 441,39 Eur

Náklady na vymáhanie pohľadávky si právny predchodca žalobcu v tomto konaní uplatnil vo výške 0 Eur.

2.7. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ vo výške 495,03 Eur, zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 53,64 Eur /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si právny predchodca žalobcu v tomto konaní neuplatnil.

Na základe vyššie uvedeného:

Dlžná suma - Neuplatnené náklady = Žalovaná suma

441,39 Eur - 0 Eur = 441,39 Eur

3. Platobným rozkazom č.k. 15Csp/8/2022-53 zo dňa 14.02.2022, súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 441,39 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 441,39 Eur od 28.06.2019 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 120,08 Eur. Platobný rozkaz bol žalovanej doručený dňa 21.02.2022, táto proti platobnému rozkazu podala včas odpor s vecným odôvodnením (odpor podaný na poštovú prepravu dňa 08.03.2022). Podľa § 267 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak čo len jeden zo žalovaných podá včas odpor s vecným odôvodnením, platobný rozkaz sa zrušuje v celom rozsahu a súd nariadi pojednávanie.

4. Žalovaná v podanom odpore uviedla, že podľa § 299 ods. 2 Civilného sporového poriadku nemal byť platobný rozkaz vydaný, nakoľko zmluva o pôžičke č. 7159040/6610505597 zo dňa 27.11.2015 obsahuje neprijateľné podmienky, ktoré súd skúma ex offa. Podľa zmluvy o pôžičke bola žalobcom schválená výška úveru 800,-Eur s počtom 60 mesačných splátok po 22,97 Eur mesačne, vždy k 20.dňu v mesiaci. Podľa priloženého prehľadu splátok a úhrad žalovaná uhradila 873,95 Eur, so zostatkom mínus 495,03 Eur. Na základe podaného návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 24.01.2022 a predložených listín mala žalovaná za to, že žalobcom uplatnený nárok je nedôvodný, rozporuplný

a premlčaný z dôvodu, že žalobca si mal uplatniť svoj nárok po nezaplatení splátky, ktorý si však neuplatnil. Zosplatnenie úveru žalovanej nebolo doručené, a preto považovala podaný návrh na vydanie platobného rozkazu za premlčaný. Ďalej žalovaná poukázala na porušenie ustanovenia § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. zo strany veriteľa, a to že predchodca žalobcu nekonal pri uzatváraní zmluvy o pôžičke s odbornou starostlivosťou, pričom vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať, pričom žalovaná odkázala na ustanovenie § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., v zmysle ktorého ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaná uviedla, že platobný rozkaz bol vydaný predčasne a nedôvodne, nakoľko už pred vydaním platobného rozkazu bola celá dlžná čiastka uhradená a žalobca sa bezdôvodne a úmyselne obohatil o 73,95 Eur z dôvodu úmyselného praktizovania nekalej praktiky voči väčšej skupine spotrebiteľov. Na základe uvedeného žalovaná žiadala žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

5. Predchodca žalobcu vo vyjadrení k podanému odporu zo dňa 29.03.2022 vo vzťahu k platnosti zmluvy a k žalovanej namietaným neprijateľným zmluvným podmienkam uviedol, že zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami. V zmysle uvedeného tak boli splnené základné zákonné predpoklady pre platnosť právneho úkonu. Žalovaná rovnako tak nebola k podpisu zmluvy žiadnym spôsobom nútená a túto nepodpísala pod nátlakom. Zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, pričom žalovaná bola s parametrami zmluvy riadne oboznámená a tieto boli konkretizované vo forme zmluvných podmienok, s ktorými bola žalovaná riadne oboznámená. Žalovaná bola pri podpise zmluvy riadne oboznámená s tým, akú istinu a aké príslušenstvo bude povinná platiť, teda zmluva dostatočne popisuje odplatu za poskytnutý úver, tieto nerozporovala a vykonávala úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanej obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatnením bola žalovanej adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bola žalovaná upozornená na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatnenia predchodca žalobcu dodal, že žalovaná sa mohla o zosplatnenie dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby. Predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania mal predchodca žalobcu za to, že k podaniu žaloby došlo pred uplynutím premlčacej doby, a teda nárok žalobcu bol uplatnený včas. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovanej, predchodca žalobcu poukázal na tú skutočnosť, že občiansky preukaz žalovanej nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spíňal štandardné rizikové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaná taktiež prehlásila, že ku dňu podpisu zmluvy jej neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jej záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaná mala možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporovala. Zmluvné podmienky boli žalovanej riadne podpísané. Žalovaná zároveň z titulu starobného dôchodcu preukázala výšku jej mesačného príjmu a na druhej strane aj jej mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovanej uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Predchodca žalobcu podotkol, že nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanej riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca je toho názoru, že celková suma pôžičky a tiež RPMN je v zmluve uvedená správne, pričom vo vzťahu k hodnote RPMN uviedol, že všetky obligatórne náležitosti zmluvy sú premietnuté do vzorca, ktorý je súčasťou čl. 7 Zmluvných podmienok, s ktorými bola žalovaná riadne oboznámená. Na základe uvedených skutočností predchodca žalobcu navrhol súdu podanej žalobe vyhovieť v zmysle žalobného petitu a priznať žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Vo vyjadrení žalovanej zo dňa 29.04.2022 žalovaná navrhla zamietnuť žalobu v celom rozsahu, a to z dôvodu:

- absencie obligatórnych náležitostí v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 6610505597 zo dňa 27.11.2015 (ďalej aj ako „zmluva o úvere“) s následkom bezúročnosti úveru
- porušenia odbornej starostlivosti veriteľa pri skúmaní bonity spotrebiteľa poskytovaní s následkom bezúročnosti úveru
- premlčania nároku žalobcu.

Žalovaná poukázala na to, že zmluva o úvere nebola uzavretá v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať v súlade s písm. j) uvedeného ustanovenia ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Žalovaná má za to, že RPMN je uvedená v zmluve o úvere nesprávne. Podľa zmluvy o úvere mala byť dojednaná so žalovanou ročná úrokovú sadzba 26,72 % p.a. a súčasne ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) 26,71 %, pričom RPMN považujeme zjavne za nesprávnu. RPMN má vyjadrovať celkovú odplatu, a teda má zahŕňať všetky náklady spojené s úverom vrátane úrokov, poplatkov resp. ďalších plnení dlžníka spojených s úverom. Nesprávne a zavádzajúco uvedenú RPMN (RPMN nemôže byť nikdy nižšia ako zmluvný úrok), ktorá neumožňuje dlžníkovi, posúdiť aké celkové náklady bude musieť v prípade čerpania úveru zaplatiť resp. dlžníka do konca uvádza do omylu ako v tomto prípade, má za následok, že nebola dojednaná platne t.j. RPMN dojednaná nebola. Pokiaľ by aj došlo k preukázaniu správnosti RPMN, logicky potom musí byť nesprávne uvedená ročná úroková sadzba, čím by došlo k neplatnému dojednaniu o ročnej úrokovej sadzbe a absentovala by náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákonom č. 129/2010 Z.z. musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať odplatu podľa osobitných predpisov. Žalovaná namietla nesprávnosť uvedenej náležitosti z obdobných dôvodov ako pri nesprávnosti RPMN.

Podľa § 9 ods. 2 písm. z) zákonom č. 129/2010 Z.z. musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok. Priemerná hodnota RPMN platná v danom období bola 10,28 % (nie 29,89 % ako sa uvádza v zmluve o úvere).

Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak:

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Keďže istina úveru bola splatená pred podaním žaloby, má žalovaná za to, že žalovaná suma je vymáhaná nedôvodná.

6.1. Žalovaná ďalej poukázala na ustanovenie § 7 ods. 1, 15 a 16 v spojení s § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere (t.j. 27.11.2015). Na základe vyššie uvedených ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. má žalovaná za to, že dodávateľ je pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver povinný postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorú musí viesť aj hodnoverne preukázať. V prípade, že dodávateľ takto nepostupuje, je vystavený sankcii v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalovaná navrhla, aby žalobca hodnoverne preukázal splnenie kritérií uvádzaných v citovaných ustanoveniach. Najmä, aby preukázal, že nedošlo k hrubému porušeniu povinností stanovených v § 7 ods. 1 cit. zákona. Záverom uviedla, že istina úveru bola splatená pred podaním žaloby, dôsledku čoho je vymáhaná suma nedôvodná.

6.2. Vo vzťahu k námietke premlčania žalovaná navrhla, aby žalobca uviedol a preukázal, pre ktorú splátka mala nastať predčasná splatnosť úveru. Z predkladaného prehľadu úhrad vyplýva, že omeškanou splátkou je splátka splatná dňa 20.11.2018. Žaloba bola podaná 24.01.2022, t. j. po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty.

7. Dňa 23.05.2022 pôvodný žalobca (VUB, a.s.) doručil súdu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že uzatvorená zmluva aj s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobca vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok odkazuje na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, kde je jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Vo vzťahu k preukázaniu náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. odkazujeme aj na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza, že Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Uvedené je možné doplniť aj o súčasnú právnu úpravu v zákone č. 129/2010 Z. z., z ktorého vyplýva, že je postačujúce, ak rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá nie je automaticky súčasťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a povinnosť ju vydať má veriteľ na základe žiadosti dlžníka/spotrebiteľa.

7.1. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovanej, žalobca zopakoval tvrdenie z vyjadrenia zo dňa 29.03.2022.

7.2. Vo vzťahu k námietke premlčania mal žalobca za to, že v konaní nedošlo k premlčaniu celého jeho nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Vychádza z tej skutočnosti, že podľa jeho názoru premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatnený v súlade s právnymi predpismi nemožno počítať od splatnosti prvej nezaplátenej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Uvedenému svedčí aj právny názor JUDr. F. Sedlačka Phd. podľa ktorého: "V dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky, nastáva strata výhody splátok a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť jednorazovo celý zvyšok dlhu. Ak dlžník svoju povinnosť nesplní, dostáva sa do omeškania a veriteľ je oprávnený vymáhať celý zostatok nesplateného dlhu žalobou. Premlčacia doba vo vzťahu ku celej neuspokojenej pohľadávke začne plynúť od splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok." Žalobca si v tejto súvislosti citoval ustanovenia zmluvy ako aj právnych predpisov, ktoré majú dopad na právne posúdenie prejednávaneho sporu. Podľa čl. 8 bod 8.2 zmluvy, spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania Splátok pôžičky žiadať od Klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka uvádza: „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

7.3. Pôvodný žalobca v tejto súvislosti uviedol, že platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatnenia dlhu na konkrétnu splátku (t. j. na prvú nesplatenú). Z gramatického výkladu citovaných ustanovení vyplýva, že žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky. Žalobca ako veriteľ má tak právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t. j. tej ktorú si sám určí. V tejto súvislosti žalobca odkázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/447/2016 zo dňa 24.08.2017, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia v bode 13 uvádza, že ak nie je preukázané inak, je potrebné považovať za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti, ktorej začne plynúť premlčacia doba podľa § 103 veta druhá OZ, splátku zročnú bezprostredne pred zosplatnením. Žalobca na podporu svojho tvrdenia poukazuje aj na aktuálne Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/214/2017 zo dňa 31.08.2017, ktorý uvádza, že k zosplatneniu úveru nedochádza automaticky po tom, ako sa žalovaný dostal do omeškania s platením viac ako troch splátok úveru. Splatnosť celej pohľadávky nenastáva totižto priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi či toto právo uplatní.

7.4. Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania bol pôvodný žalobca toho názoru, že uvedenému úkonu nie je možné priznať právne účinky, nakoľko sa nejedná o tzv. kvalifikovanú námietku premlčania. Na potvrdenie uvedenej skutočnosti poukázal na rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 11Co/357/2016 zo dňa 26.04.2017 a bol toho názoru, že pokiaľ sa žalovaná domáha prieskumu nároku z hľadiska premlčania, takáto námietka musí byť jasne zdôvodnená a konkretizovaná, inak sa tým upiera právo žalobcu kvalifikovane sa vyjadriť k vytýkaným skutočnostiam protistrany.

7.5. K dátumu zosplatnenia žalobca z predpísaných 43. splátok evidoval úhradu 38 splátok, teda žalovaný sa dostal do omeškania s 39. splátkou splatnou dňa 20.02.2019. Z hľadiska naplnenia podmienok uvedených v čl. 12 bod 12.2 Zmluvných podmienok, kedy musí veriteľ evidovať omeškanie jednej splátky počas doby dlhšej ako 3 mesiace tak zosplatnenie v prejednávanom spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.06.2019, pričom 3-ročná premlčacia doba by uplynula až dátumom 20.06.2022.

8. Dňa 08.08.2022 bol súdu doručený návrh na zmenu strany sporu, o ktorej súd rozhodol uznesením č. k. 15Csp/8/2022-132 zo dňa 12.08.2022, právoplatným dňa 17.08.2022 tak, že pripustil zmenu na strane žalobcu, z konania vystúpil žalobca Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a do konania na strane žalobcu vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154.

9. Následne dňa 25.08.2022 žalobca (Intrum Slovakia, s.r.o.) doručil súdu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 800,- Eur, ktorý sa zaviazala vrátiť v 60 pravidelných mesačných splátkach po 22,97 Eur. Navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške ročnej úrokovej sadzby 26,71 %. Celková čiastka, ku ktorej zaplateniu sa žalovaný zaviazal predstavuje 1 378,20 Eur. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške

26,71 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatou poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MFSR v súlade s ust. § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3.štvrtrok 2015 so stavom ku dňu 30.09.2015 predstavovala 13,36 %. Najvyššia prípustná výška odplaty podľa zákona (§ 53 ods. 6 OZ v spojení s ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995) predstavovala 26,72 %, tj. 2x priemernej RPMN 13,36 %. Nie výška úrokovej sadzby, ale celková výška odplaty vyjadrená prostredníctvom RPMN je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom. Veličina vyjadrená prostredníctvom RPMN predstavuje celkovú odplatu spojenú s úverom, t.j. navýšenie úveru, ktoré je povinný dlžník veriteľovi zaplatiť a tento faktor je rozhodujúci pre ustálenie primeranosti odplaty. Výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 26,71 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 01.01.2015. Na základe vyššie uvedeného, dojednaná odplata je podľa žalobcu primeraná, v súlade so zákonom (ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere) a dobrými mravmi. Žalobca dal do pozornosti Uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.10.2021 pod sp. zn. 17CoCsp/21/2021, v ktorom sa senát jednohlasne zhodol na skutočnosti, že pri skúmaní primeranosti odplaty je vždy potrebné vychádzať z ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 1a ods. 1 a ust. § 1 ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Podľa predmetného uznesenia pri prepočte je vždy smerodajná priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. RPMN bola v úverovej zmluve vypočítaná podľa vzorca na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov zverejneného v prílohe č. 2 z.č. 129/2010 Z.z..

9.1. K skúmaniu schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver žalobca uviedol, že právny predchodca žalobcu pred uzatvorením zmluvy o úvere skúmal schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou. Žalovaná zároveň podpísom danej zmluvy prehlásila, že všetky ňou uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaná taktiež prehlásila, že ku dňu podpisu zmluvy jej neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jej záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaná mala možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporovala. Zmluvné podmienky boli žalovanou riadne podpísané. Žalovaná zároveň preukázala výšku svojho mesačného príjmu a mesačných výdavkov. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovanou uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaná takmer 3 roky riadne hradila predpísané splátky, pričom veriteľ nemal dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanej riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca taktiež poukázal na tú skutočnosť, že žalovaná žiadnym spôsobom neinformovala právneho predchodcu žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovanej nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by právny predchodca žalobcu posúdil a so žalovanou dohodol nové podmienky splácania.

9.2. Žalobca ďalej uviedol, že veriteľ si vyžiadal od žalovanej za účelom overenia jej bonity súhlas s použitím jej osobných údajov za účelom preverenia jeho úverovej histórie v Nebankovom registri klientskych informácií a v Spoločnom registri bankových informácií ako aj s cieľom preverenia existencie jej pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni. Z uvedeného vyplýva, že veriteľ sa nedopustil konania, ktoré predstavuje hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1, za ktoré by prichádzala do úvahy sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru podľa v § 11 ods. 2 veta druhá zákona o spotrebiteľských úveroch. Právny predchodca žalobcu tak postupoval plne v súlade s ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. platným a účinným v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy.

9.3. K otázke premlčania žalobca uviedol, že ním na súde uplatňovaný nárok nie je premlčaný a to ani z časti. V zmysle ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti; Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Ust. § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka priamo odkazuje na ust. § 565 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva oprávnenie pre veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie niektorej zo splátok dlžníkom riadne a včas, pričom toto právo môže veriteľ využiť len do splatnosti najbližšej splátky. Ak ho nevyužije, taká splátka sa premlčuje podľa jej pôvodnej splatnosti. Žalovaná bola dňa 26.04.2019 formou

predžalobnej upomienky vyzvaná na zaplatenie nedoplatku na splátkach. Zároveň bola upozornená, že v opačnom prípade veriteľ pristúpi k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Nakoľko zo strany žalovanej k úhrade omeškanej splátky neprišlo, veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a to pre nezaplatenú splátku splatnú dňa 20.02.2019. Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo žalovanej zaslané 19.06.2019. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že dňa 21.02.2019 začala plynúť premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 21.02.2022. Žaloba bola súdu doručená v mesiaci január 2022 a teda nárok nie je premlčaný, nakoľko bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby.

10. Dňa 06.09.2022 bolo súdu doručené čiastočné späťvzatie žaloby, v ktorom žalobca oznámil čiastočnú úhradu dlhu zo strany žalovanej, a to v rozsahu 10,-Eur dňa 31.08.2022 a z tohto dôvodu žiadal konanie v časti o zaplatenie sumy 10,-Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania zastaviť.

11. Na pojednávaní dňa 14.09.2022 žalobca nebol prítomný, doručenie predvolania mal riadne vykázané dňa 17.08.2022, jeho právny zástupca ospravedlnil neprítomnosť žalobcu na pojednávaní podaním zo 06.09.2022, zároveň súhlasil s prejednaním a rozhodnutím vo veci v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Na pojednávaní bol osobne prítomný právny zástupca žalovanej. Súd preto ďalej postupoval podľa § 180 CSP a vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu.

12. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní uviedla, že podanú žalobu považuje v celom rozsahu za nedôvodnú. V prvom rade s poukazom na postúpenie pohľadávky, ktoré sa malo uskutočniť medzi právnym predchodcom žalobcu (VUB,a.s.) na právneho nástupcu (Intrum Slovakia, s.r.o.), ktoré bolo žalovanej oznámené 17.08.2022. Žalovaná má za to, že spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom v tomto konaní. Túto skutočnosť odvodila od toho, že v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách je možné postupovať pohľadávku, ktorá je splatná v celom rozsahu. Žalovaná má za to, že v predmetnej veci nedošlo k platnému zosplateniu úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu, a teda pohľadávka nebola postupiteľná. V tejto súvislosti žalovaná navrhla skúmať súdu aktívnu vecnú legitimitáciu. V prípade, že súd vyhodnotí aktívnu vecnú legitimitáciu spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o., žalovaná ďalej poukázala, že doposiaľ nebolo v konaní preukázané splnenie povinnosti skúmať odbornú starostlivosť spotrebiteľa pri uzatváraní úverovej zmluvy, žalobca v rámci konania iba poukazuje a produkuje svoje tvrdenia, ktoré však nepreukazuje žiadnymi konkrétnymi dôkazmi. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 7 ods. 1 ods. 4 následne v ods. 15 a 16 hovorí o povinnosti s odbornou starostlivosťou posudzovať bonitu spotrebiteľa s tým, že je povinný ju aj vedieť hodnoverne preukázať. Proces posudzovania je ťažiskovým procesom v rámci skúmania bonity a nestačí iba neúplné alebo čiastočné zhromaždenie niektorých údajov o spotrebiteľovi, ako napríklad mať k dispozícii len údaj o príjme. Je nevyhnutné posudzovať príjmy, výdavky, rodinný stav prípadne existujúce záväzky, prípadne ďalšie zákonom odporúčané skutočnosti. V opačnom prípade pokiaľ došlo k porušeniu tejto povinnosti skúmať s odbornou starostlivosťou bonitu klienta (bonitu spotrebiteľa), zákon spája s týmto porušením následok, že právny predchodca žalobcu nemohol úver predčasne zosplatiť a v prípade hrubého porušenia sa úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Na základe uvedených skutočností má žalovaná za to, že žalobca nedisponuje aktívnou vecnou legitimitáciou z dôvodu, že neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách a teda, že právny predchodca žalobcu nemal splatnú pohľadávku s poukazom nemožnosť alebo neexistencia oprávnenia požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Pokiaľ právny predchodca nemohol požadovať predčasné splatenie úveru, tento úkon v žiadnom prípade nemožno považovať ani za platný aj napriek tomu, že bol uskutočnený. Nedostatky samotného úkonu zosplatenia žalovaná namietala aj z dôvodu, že neboli splnené ani podmienky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda nebolo preukázané doručenie úkonu predčasnej splatnosti. Žalovanej táto listina doručená nebola. V prípade ak sa súd stotožní s námietkou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, má žalovaná za to, že keďže žalovaná zaplatila sumu 873,95 Eur + 10,- Eur (v auguste tohto roku) a požičala si istinu vo výške 800,- Eur, nárok žalobcu je v celom rozsahu nedôvodný.

13. Súd vykonal dokazovanie prečítaním návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 24.01.2022, notárskej zápisnice spísanej notárom JUDr. Ľubicou Floriánovou č. N 3283/2017 z 11.12.2017, výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava 1, oddiel Sro, vložka č. 341/B, zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 6610505597 zo dňa 27.11.2015, prehľadu splátok a úhrad, predžalobnej upomienky zo dňa 26.04.2019, doručienky preukazujúcej doručenie prežalobnej upomienky, oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.06.2019, odporu žalovanej zo dňa 08.03.2022, vyjadrenia žalobcu k podanému odporu zo dňa 29.03.2022, vyjadrenia žalovanej zo dňa 29.04.2022,

vyjadrenia žalobcu zo dňa 23.05.2022, uznesenia č. k. 15Csp/8/2022-132 zo dňa 12.08.2022, vyjadrenia žalobcu zo dňa 26.08.2022, čiastočného späťvzatia žaloby zo dňa 06.09.2022 a zistil nasledovný skutkový stav:

14. Dňa 27.11.2015 bola medzi spoločnosťou Consumer Financial Holding a.s. Bratislava ako právnym predchodcom žalobcu a žalovanou uzavretá zmluva o pôžičke č. 6610505597 (ďalej len „zmluva o pôžičke“) podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Obsahom zmluvy o pôžičke bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 800,- Eur. Žalovaná ako dlžníčka sa zaviazala vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi vo výške 26,72 % ročne v dohodnutých 60-tich mesačných splátkach po 22,97 Eur, splatných v 20.deň v mesiaci. RPMN úveru bola 26,71 %, priemerná RPMN bola v zmluve uvedená 29,89 %. Splatnosť prvej splátky úveru bola dojednaná na 20.12.2015, konečná splatnosť úveru bola 11/2020.

15. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka a.s. je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. titulom zlúčenia uvedenej spoločnosti s VUB, a.s., ktorá skutočnosť vyplýva z notárskej zápisnice spísanej notárom JUDr. Ľubicou Floriánovou č. N 3283/2017 z 11.12.2017 a z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava 1, oddiel Sro, vložka č. 341/B.

16. Z prehľadu splátok a úhrad (číslo zmluvy 715040) má súd preukázané, že žalovaná zaplatila celkovo sumu 873,95 Eur (posledná úhrada splátky evidovaná dňa 20.01.2019, a to započítaním mimoriadnej splátky vo výške 70,-Eur dňa 13.07.2017 na splátky splatné v mesiaci október, november, december 2018 a január 2019).

17. Predchodca žalobcu (VUB, a.s.) listom zo dňa 26.04.2019 „Predžalobná upomienka“ oznámil žalovanej, že k uvedenému dňu 26.04.2019 eviduje k zmluve 6610505597, evidenčné číslo 7159040 uzavretej dňa 27.11.2015 nedoplatok na splátkach v celkovej výške 67,82 Eur, ktorý žiadal uhradiť do 05.09.2019 s upozornením, že v prípade neuhradenia dlžnej čiastky, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Predmetná výzva bola žalovanej doručená dňa 09.05.2019. Následne dňa 22.06.2019 veriteľ listom označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ oznámil žalovanej, že dlh z úverovej zmluvy č. 7159040 sa stal splatným v celom rozsahu naraz.

18. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi pôvodným veriteľom (žalobcom) a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. (založená v registri súdu pod sp. zn. 1OpP/14/2018), žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 18.07.2022 a prílohy č. 3 Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok - identifikácia prípadu, na ktorý sa rámcová zmluva o postúpení pohľadávok vzťahuje, postúpil právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka a.s. Bratislava pohľadávku uplatnenú v predmetnom konaní na žalobcu Intrum Slovakia s.r.o. Bratislava. Okresný súd Lučenec uznesením č.k. 15Csp/8/2022-132 zo dňa 12.08.2022 právoplatným dňa 17.08.2022 pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil doterajší žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. a na jeho miesto do konania vstúpil Intrum Slovakia s.r.o.

19. Podaním zo dňa 05.09.2022 žalobca vzal podanú žalobu v časti o zaplatenie sumy 10,-Eur späť a žiadal v tejto časti konanie zastaviť.

20. V súlade s § 144, § 145 ods. 1, 2 CSP, § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť. Súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatíu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

21. Nakoľko žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 10,-Eur s prislúchajúcim príslušenstvom späť pred otvorením pojednávania, súhlas žalovaného na zastavenie konania na základe späťvzatia žaloby nie je potrebný. Na základe uvedeného súd v súlade s ustanovením § 145 ods. 2 CSP konanie v uvedenej časti zastavil tak, ako je to uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

22. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, účinný k 27.11.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti..

23. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, účinný k 27.11.2015, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva..

24. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, účinný k 27.11.2015, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, účinný k 27.11.2015, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 1 ods. 4 a § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

27. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), účinný k 27.11.2015, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

29. Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 129/2010, účinný k 27.11.2015, spotrebiteľským úverom nie sú: a) hypotekárny úver a komunálny úver podľa osobitného predpisu, b) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti, c) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako desať rokov, d) úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti, e) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je splatenie úverov na základe zmlúv uvedených v písmenách a) až d), f) úver, ktorého výška je menej ako 100 eur a viac ako 75 000 eur; ak je na rovnaký alebo obdobný účel uzavretých v období 12 mesiacov viac zmlúv o úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver podľa tohto zákona, g) nájom podľa Občianskeho zákonníka, ak v zmluve o nájme nie je ustanovená povinnosť kúpy

predmetu zmluvy po uplynutí určitej doby, h) úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť do jedného mesiaca, ak v § 4 ods. 14 nie je ustanovené inak, i) úver bez úroku a bez ďalších poplatkov, j) úver, ktorý poskytuje zamestnávateľ svojim zamestnancom z vlastných zdrojov bez úroku alebo s ročnou percentuálnou mierou nákladov nižšou, ako prevláda na finančnom trhu, a ktorý sa neponúka verejne, k) úver poskytovaný na základe zmluvy, ktorá je uzavretá na základe rozhodnutia súdu alebo iného orgánu ako výsledok vyriešenia sporu na súde alebo pred iným orgánom, l) úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace, m) úver podľa osobitných predpisov, n) úver bez poplatkov týkajúci sa odloženej platby existujúceho dlhu, o) úver, na zabezpečenie ktorého sa od spotrebiteľa vyžaduje, aby ako zábezpeku uložil do úschovy veriteľa hnutelnú vec a zodpovednosť spotrebiteľa sa obmedzuje výlučne na túto založenú hnutelnú vec, p) úver poskytovaný na účely podľa osobitných predpisov 4) pre obmedzený okruh osôb vo verejnom záujme a za úrokové sadzby nižšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, alebo bezúročný úver, alebo za iných podmienok, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, a za úrokové sadzby, ktoré nie sú vyššie ako úrokové sadzby prevládajúce na finančnom trhu, q) úver, ktorého účelom je financovanie sústavného poskytovania služieb alebo dodávanie tovaru rovnakého druhu, ktorý spotrebiteľ spláca počas poskytovania služieb alebo dodávania tovaru formou splátok, r) úver poskytovaný vlastníkom bytov a nebytových priestorov zastúpených správcom alebo spoločenstvom vlastníkov na účely podľa osobitného predpisu.

30. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010, účinný k 27.11.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) odplatu podľa osobitných predpisov, k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony

notára, ak sú veriteľovi známe, t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23, z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok, aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

31. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010, účinný k 27.11.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

32. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010, účinný k 27.11.2015, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

33. Podľa § 7 ods. 1, ods. 15 a ods. 16 zákona č. 129/2010, účinný k 27.11.2015, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať. Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

34. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu

ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

35. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky dňa 18.07.2022, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

36. Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti má súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu (spoločnosť Consumer Finance Holding, s.r.o.) a žalovanou došlo dňa 27.11.2015 k uzavretiu zmluvy o pôžičke č. 661505597. Je nepochybné, že zmluva o pôžičke je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle vyššie uvedeného § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere, preto sa na ňu vzťahujú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách podľa Občianskeho zákonníka a ustanovenia o zmluve o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení noviel. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok veriteľa (predchodcu žalobcu) poskytnúť žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 800,- Eur a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutým úrokom vo výške 26,72 % formou dohodnutých mesačných splátok. Súd podrobil zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvorenú medzi stranami sporu preskúmaniu, či obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 1,2 zákona č. 129/2010 Z.z., pričom mal za to, že zmluva obsahuje všetky náležitosti v súlade s uvedeným zákonným ustanovením. Žalovaná namietala absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., a to absenciu priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenej podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok (§ 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z. z.) a absenciu údajov - odplaty podľa osobitných predpisov § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z.). Priemerná výška RPMN v zmluve o pôžičke je uvedená vo výške 29,89 %. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov zverejnená v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3.štvrťrok 2015 so stavom ku dňu 30.09.2015 predstavovala 13,36 %. Najvyššia prípustná výška odplaty (v súlade s citovanými ustanoveniami § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. §1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.) predstavovala 26,72 %, ktorý údaj bol správne uvedený aj v zmluve o pôžičke. Preto súd nesprávne uvedený údaj o priemernej výške RPMN (29,89 %) pri správne uvedenej najvyššej prípustnej výške odplaty (26,72 %) za absenciu údajov § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z. z. nepovažoval. Zároveň vzhľadom na skutočnosť, že v zmluve o pôžičke je uvedená odplata vo výške 26,71 %, ktorá neprevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., sa súd nestotožnil ani s tvrdením žalovanej o absencii obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z.

37. Pokiaľ ide o žalovanou namietané porušenie povinnosti veriteľa konať pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere s odbornou starostlivosťou (§ 7 v spojení s § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.), žalobca opakovane vo svojich vyjadreniach uvádza, že právny predchodca žalobcu pred uzatvorením zmluvy o úvere skúmal schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou. Žalovaná podpisom danej zmluvy prehlásila, že všetky ňou uvádzané údaje sú pravdivé a taktiež prehlásila, že ku dňu podpisu zmluvy jej neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jej záväzku. Žalobca ďalej uviedol, že veriteľ si vyžiadal od žalovanej za účelom

overenia jej bonity súhlas s použitím jej osobných údajov za účelom preverenia jeho úverovej histórie v Nebankovom registri klientských informácií a v Spoločnom registri bankových informácií ako aj s cieľom preverenia existencie jej pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni. Z uvedeného vyplýva, že veriteľ sa nedopustil konania, ktoré predstavuje hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1, za ktoré by prichádzala do úvahy sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru podľa v § 11 ods. 2 veta druhá zákona o spotrebiteľských úveroch, a teda postupoval plne v súlade s ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. platného a účinného v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy.

38. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že do rozhodnutia vo veci samej súdu neboli predložené listinné dôkazy, že zo strany právneho predchodcu žalobcu (veriteľa) skutočne došlo k overeniu deklarovaných výdavkov žalovanej pri uzatváraní zmluvy o pôžičke dopytom do úverového registra, teda žalobca hodnoverne nepreukázal, že bonita žalovanej bola preverovaná v Nebankovom registri klientských informácií a v Spoločnom registri bankových informácií. Veriteľ si dopytom na Sociálnu poisťovňu preveril len deklarovanú výšku príjmu žalovanej zo starobného dôchodku v sume 392,80 Eur a dopytom na žalovanú mal za to, že táto nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť (v zmluve uvedené - počet vyživovaných osôb: 0). Právny predchodca žalobcu teda v čase uzavretia zmluvy nemal vedomosť o rodinnom stave žalovanej (či žije sama alebo v spoločnej domácnosti s inou plnoletou fyzickou osobou, s ktorou sa podieľa na úhrade mesačných výdavkov na zabezpečenie svojich základných životných potrieb), ani o jej reálnych mesačných finančných nákladoch, ktoré sú v zmluve o pôžičke uvedené vo výške 30,-Eur, čo je suma nepokrývajúca ani základné výdavky na vedenie domácnosti a výdavky na zabezpečenie základných životných potrieb človeka (napr. plyn, elektrina, strava, atď.).

39. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver treba chápať ako situáciu, keď v závislosti od frekvencie splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, ako aj stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Z predloženej zmluvy o pôžičke vyplýva, že žalovaná je starobnou dôchodkyňou s výškou dôchodku ku dňu poskytnutia úveru v sume 392,80 Eur. Ďalším údajom, ktorý veriteľ pri uzatváraní zmluvy zistil, je počet vyživovaných osôb: 0 a výška výdavkov: 30,-Eur. Ďalšie listinné dôkazy preukazujúce preverovanie bonity žalovanej sú predložené neboli. Z uvedeného je preto zrejmé, že pôvodný žalobca nezisťoval priemerné mesačné výdavky žalovanej na živobytie a to, či po ich zaplatení má dostatok prostriedkov na splácanie úveru. Za týchto okolností pôvodný žalobca zjavne nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., ale naopak, tieto svoje povinnosti porušil, keď riadne neskúmal výdavky žalovanej, čím sú naplnené predpoklady hmotnoprávnej fikcie podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. prvá veta, t.j. že nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľov jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Právny predchodca žalobca teda nemohol pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru.

40. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 7 Cdo/26/2017 zo dňa 28.3.2018 uviedol, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba:

1/ pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná, a to

2/ za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy a

3/ po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky.

41. V predmetnom konaní došlo k postúpeniu pohľadávky dňa 18.07.2022 (viď žiadosť o postúpenie a prevod č. I. 124 spisu) s tým, že vzhľadom na neúčinnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru sa predmetný úver stal splatným dňom jeho konečnej splatnosti, teda dňa 20.11.2020. Predchodca žalobcu (VUB, a.s.) výzvou zo dňa 26.04.2019 (doručenou žalovanej dňa 09.05.2019) oznámil žalovanej, že ku dňu vyhotovenia výzvy eviduje k zmluve č. 661505597, evidenčné číslo 7159040 nedoplatok na splátkach v sume 67,82 Eur a vyzval žalovanú na úhradu dlžných splátok do 05.06.2019. Z prehľadu

splátok a úhrad č. zmluvy 7159040 je zrejme, že žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátky splatnej dňa 20.02.2019 (posledná úhrada splátky evidovaná dňa 20.01.2019, a to započítaním mimoriadnej splátky vo výške 70,-Eur dňa 13.07.2017 na splátky splatné v mesiaci október, november, december 2018 a január 2019). Z vyššie uvedených skutočností je teda zrejme, že v čase vyhotovenia výzvy dňa 26.04.2019 ani v čase jej doručenia žalovanej dňa 09.05.2019 žalovaná nebola nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní s úhradou dlžných splátok (v čase vyhotovenia výzvy len 65 dní a v čase jej doručenia len 78 dní), a preto na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že pôvodný žalobca pri postúpení pohľadávky na žalobcu konal v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, v dôsledkom čoho je zmluva o postúpení pohľadávky (Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 18.07.2022, príloha č. 3 Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok - identifikácia prípadu, na ktorý sa rámcová zmluva o postúpení pohľadávok vzťahuje) neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka (pre rozpor tohto právneho úkonu so zákonom - ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách).

42. Preto súd vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu žalobu zamietol.

43. V závere súd poznamenáva, že hoci žalobca vo vyjadrení zo dňa 26.08.2022 tvrdil, že veriteľ si vyžiadal od žalovanej za účelom overenia jej bonity súhlas s použitím jej osobných údajov za účelom preverenia jeho úverovej histórie v Nebankovom registri klientskych informácií a v Spoločnom registri bankových informácií, túto skutočnosť (preverenie úverovej histórie žalovanej v Nebankovom registri klientskych informácií a v Spoločnom registri bankových informácií) však žiadnym listinným dôkazom v konaní nepreukázal. Z uvedeného je teda zrejme, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania skúmania bonity dlžníka (spotrebiteľa) prihladením na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, čo možno považovať v zmysle § 11 ods. 2 veta druhá a tretia zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom k 27.11.2015 za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1, v ktorom prípade sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na vyššie uvedené pri prihladení na plnú úhradu istiny poskytnutého úveru zo strany žalovanej, by nebolo možné žalobe vyhovieť aj v prípade aktívnej legitímácie žalobcu.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaná mala vzhľadom na zamietnutie žaloby žalobcu v spore plný úspech, preto má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).